

Душеполъзна цѣльба ба Грѣхове те.

Сднъ человѣкъ ведно ждъ попыталь **единого** Врача (доктора), ако е намѣрилъ нѣкоя билка чрезъ нея да ся исцѣри отъ грѣхове те. — И доктора ся отговорилъ и рече му: истинна брате! да знаешъ чи ся намѣрилъ единъ твердѣ чуденъ церъ, и слушай.

Земи корени на духовно то сиромашество, и цвѣта на смиреніе то, или що на терпѣніе то, и хлонове те на молба та, и ги тури маедно и трїй тїя въ ступа та на послушаніе то и ги тури въ сито то на добры те мыслы. Напоконъ тури ги въ гѣрне то на совѣсть та, и напоти ги въ вода та отъ капки те на слезы те, послѣ запали отъ долу пламеня на Божественный любовь, и като врѣтъ нѣколько време насыпи ги въ паница та на разсужденіе то, и смѣси ги съ благодареніе то. Най послѣ сжрбай ги съ лажица та на сердечно то сокрушеніе, и ся обарши съ кѣрпа та на исповѣданіе то, и съ той начинъ ся очищивашъ отъ многого то грѣхове.

Причти Простолюдни.

Другій копае и рѣже лозіе то, а другій піе и ся опива.

Другій сѣе, и другій варшее,

Другій зяпа, и другій лапа.

Планина съ планина не ся посрѣшнува, а человѣка съ человѣка.